

ESCOLA D'INSTRUCCIÓ ROTÀRIA A DISTÀNCIA
Rotary Club Lleida, Catalunya, Espanya - Districte 2210

Projecte compartit amb l'Escola d'Instrucció Rotària
del R. C. Santiago del Estero - Argentina - Distrito 4800

(Versión en Catalán) - Realizada por el **Rotary Club de Lleida**, Distrito 2210, Catalunya, España

Any 3 - Classe N° 3- Què pensa la presidenta d'un club (correspon al 16 de juliol de 2004)

Aquestes dues darreres setmanes les comunicacions per Internet van estar complicades, almenys a Argentina. Comenten que es va veure saturat el sistema pels innumerables missatges del dia de l'amic. Aquest fet va dificultar l'enviament de les classes.

La nostra invitada d'avui és **Emma Eugenia Roger**, presidenta 2004-05 del RC de Santiago de l'Estero Huarmi, qui va tenir a càrrec seu el discurs en l'acte del canvi d'autoritats, que simultàniament van fer 11 clubs de la província de Santiago de l'Estero-Argentina. **Eugenia** és comptadora pública, amb un postgrau cursat a Espanya, actualment exerceix la docència universitària i la seva professió en forma particular. Llegim el que Eugenia va transmetre a mes de 200 rotaris fa un parell de setmanes:

"L'ésser humà és inseparable de l'Univers; amb ell està en relació i viu en relació. Viu en un medi tan reduït o tan ampli com ho determini la seva consciència. Els seus estats estan influïts per la seva actitud, salut, humor i les circumstàncies del moment, per això canvia contínuament. És així que de vegades vol relacionar-se amb tots els éssers -el seu medi és l'univers- i altres no vol tenir relació amb res ni amb ningú -el seu medi és el seu jo.

Aconseguir relacions conscients i harmòniques exigeix un esforç interior i exterior. Interior perquè cal efectuar un treball d'autoconeixement per superar la idea que un existeix separat dels altres. La tasca exterior és necessària perquè **les nostres conductes** no ens separin els uns dels altres i no es formin bretxes indestructibles.

Recordem que **la personalitat individual** comença en el punt precís on cadascú es diferencia dels altres. **Respectem-nos!** A través del respecte l'ésser humà es fa humil i aprèn a aprendre del medi i dels seus semblants. Descobreix així els ensenyaments que fins llavors estaven cobertes pel seu afany que tot obeïa a la seva voluntat. En comptes de centrar-se en el seu propi succeir aprèn a enriquir-se amb el succeir humà. En altres paraules, abraça a tot el que existeix amb el mateix amor expansiu. **La desigualtat és la força i l'essència de tot grup humà.**

Qui participa no dona lloc a l'egoisme ni a la inconsciència. Treballa contínuament amb la seva ment i el seu cor generant pensaments de bé i sentiments positius. Al contrari, qui no participa viu per a si, separant la seva vida i els seus interessos de la societat humana. Amb aquesta actitud egoista l'individu crea nexes a través dels seus interessos. Recorre a la societat quan la necessita i es beneficia d'ella quant pot. Això és pura *ignorància* que només afegeix més problemes a què ja es pateixen i suma més dolor a les tragèdies que pateix cada ser humà.

De poc serveix limitar-se a expressar que es vol una societat justa, sense mals, sense patiments, **si no es fa quelcom per canviar**, per revertir la qualitat de vida de la societat a què pertanyem. Per transformar la societat és necessari entendre que hem de treballar amb serietat i compromís. Per això devem *autoexaminar-nos* i esforçar-nos per produir obres de bé. Es construeix una societat més humana a través de la **pròpia transformació** ja que com més s'avança un en el seu desenvolupament més es coneix a si mateix, llavors més simple és la seva relació amb la societat i millor pot treballar per a ella.

Qui anhela construir una societat mes equitativa no critica, no es queixa, no escapa, no busca privilegis; compleix les accions necessàries i quan veu algun aspecte egoista s'esforça per transcendir-ho. **Sap que no es pot demanar que altres facin el que un mateix no pot o no vol fer.** L'actitud constructiva cap a la societat porta en ser humà a treballar en forma productiva i eficient. Aquesta actitud és la que ens porta a educar-nos i a educar, a sumar i no restar, a la cooperació no a la individualitat. Abans es creia que el poder resideix en qui té la informació avui el poder està a compartir la informació i concretar-la en obres que necessita la societat.

Aquells que volen treballar pel bé comú no esperen de la societat, al contrari se senten en deute amb la humanitat i ofereixen la seva vida a través de les seves obres exteriors o interiors. No ensenyen només des de càtedres o estrades, ensenyen amb les seves vides realitzant en si mateixos l'ideal que anhelen transmetre.

José Enginyer a la seva obra L'Home Mediocre diu: "La vida val per l'ús que d'ella fem, per les obres que realitzem. No ha viscut més el que compta més anys si no el que hi ha sentit millor un ideal. Viure és aprendre per ignorar menys, és estimar per vincular-nos a una part major de la humanitat, un incessant afany d'elevació cap a ideals definits".

Molts neixen, pocs viuen. Intentem no ser homes i dones mediocres. Ens convertirem en rutinaris, mansos, hipòcrites morals, anacrònics, si no posem el nostre sincer esforç a ser **homes superiors**, creatius, íntegres, sensibles i humils.

Recordo les paraules del meu amic el Pare Pierre que deia **l'humil no menysprea a ningú, no es compara amb ningú, no enveja a ningú.** Només amb humilitat en els cors es pot entaular una verdadera amistat, sentiment que també ha d'estar present en la nostra família.

En la conferència presidencial rotària de la família duta a terme en Sant Pau, al març del present any, es va dir: "**Siguem una verdadera família rotària.** Venim al món al si d'una família, per la qual cosa devem a ella el fet d'existir i sortim d'ella per realitzar la pròpia vocació de vida". Valorar la família és cuidar-la, és posar **límits** perquè no la hi danyi. Aquests són valors inalterables que no depenen de diferències generacionals. No caiguem en l'acceptació de desvaloris que ens proposa una cultura lleugera imperant.

Per acabar vull rescatar el que vaig sentir en la última Assemblea i Conferència del meu Districte, duta a terme a la ciutat de Tucumán el passat mes de juny, que no ens limitem a escoltar el "Gràcies *Rotary*" de la societat davant els distints emprendiments concretats si no que siguem nosaltres mateixos els qui expressem d'allò més profund del nostre ser: "**Gràcies *Rotary* per permetre'm desenvolupar les meves capacitats, habilitats, competències, posades al servei de la humanitat tota**".

Algú va dir: **Les grans obres les somien els sants bojos, la realitzen els lluitadors nats, les gaudeixen els feliços assenyats, les critiquen els inútils crònics.**

Siguem LLUITADORS NATS i així viurem un festeig renovat i sostingut més enllà que actualment celebrem els 100 anys de *Rotary*".

Emma Eugenia Roger

Presidenta RC de Santiago de l'Esterio Huarmi

mail: euge_roger@yahoo.com

MOLT IMPORTANT: Les classes perdudes estan en la nova WEB:

www.aprendamosrotary.org.ar (també en portuguès i català)

Està permès reproduir la classe esmentant la font.

Nota: Els qui no desitgin rebre les classes virtuals comunicar-ho a: cheein@arnet.com.ar